

ماهیت، مبانی و آثار تضامن بین بدھکاران (تضامن منفی)

دکتر سیدمصطفی محقق داماد*

رضا حسین گندمکار**

پکیله

در این مقاله به بحث و بررسی پیرامون تضامن قراردادی بین بدھکاران (تضامن منفی) و آثار آن پرداخته شده است. مقصود از تضامن قراردادی بین بدھکاران آن است که چند نفر بدھکار جزء در برابر طلبکار تعهد می‌نمایند که هر یک از آنها مدیون تمام بدھی بوده و طلبکار می‌تواند برای دریافت تمام دین به هر یک از آنها رجوع نماید. همچنین در صورت عدم وصول طلب وی می‌تواند به سایر بدھکاران مجتمعاً یا منفرداً رجوع نماید. صورت دیگر از تضامن، قراردادی تحت عنوان تضامن بین طلبکاران یا تضامن مشتب است که به موجب آن چند نفر طلبکار جزء به موجب قراردادی فیما بین خود با بدھکار شرط می‌نمایند که هر یک می‌تواند برای دریافت تمام طلب به بدھکار رجوع نماید. این نوع تضامن علیرغم سودمندی آن در حقوق ایران بر مبنای خصمان عقدی و تضامن قابل توجیه نیست زیرا تضامن با ذمه و پذیرش

* - عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس

** - عضو هیأت علمی دانشگاه قم

تعهد، ملازمه دارد و تضامن نوع اخیر (مثبت) بیشتر با وکالت در وصول قابل توجیه است و در عمل به ندرت اتفاق میافتد، لذا در این مقاله به بحث و بررسی پیرامون تضامن قرارداد منفی پرداخته میشود.

تضامن قراردادی منفی بر سه رکن اساسی استوار است: ۱- وحدت موضوع ۲- تعدد رابطه ۳- نمایندگی متقابل. که هر یک از این ارکان آثار خاص خود را دارد. تضامن قراردادی ناشی از اراده است و به موجب یک قرارداد یا شرط ضمن قرارداد به وجود میآید. تضامن قراردادی در حقوق ایران با توجه به مقررات ماده ۱۰ قانون مدنی قابل توجیه است. این مقاله در یک مقدمه و دو گفتار ارائه میشود.

کلیه واژه‌ها: تضامن، تضامن منفی، تضامن مثبت، آثار تضامن، وحدت موضوع، تعدد رابطه، نمایندگی متقابل

مقدمه

در این مقدمه با نگاهی جامعه‌شناسانه، پیدایش و تحول تاریخی عقود به طور خیلی مختصر بررسی میشود. سپس از ضرورت بحث تضامن قراردادی و جایگاه فقهی و حقوقی این قرارداد بحث میشود. در گفتار اول به ماهیت تضامن قراردادی و در گفتار دوم به آثار آن پرداخته میشود.

انسان ضعیف آفریده شده است و با وجود این ضعف همه جانبه، صدھا نیاز در وجود او دهان باز کرده‌اند. نیازهایی متعدد و رنگارنگ که گاه ریشه در جسم او دارند، و گاه خواسته روح اویند، و زمانی ثمرة ترکیب خاص او، مثل نیاز به خوراک و پوشاش، علم و قدرت، تأمین این نیازها با دو مانع اساسی رو به رو است. اول ضعف و ناتوانی انسان در دست یابی به اهداف خود و دوم نشناختن راه‌های تأمین و ناآشنایی با مشکلات وصول به مطلوب. بنابراین ضعف و جهل انسان او را از رسیدن به مطلوب باز میدارد و بدین گونه ناگزیر از پیوند با دیگران میشود. و هرگونه پیوند با دیگران مقتضی نوعی قرارداد است، زیرا در ک نیاز افراد به یکدیگر زمینه‌ساز قراردادهای فردی و اجتماعی میشود و بدین سان زمینه تحقق قراردادها فراهم میگردد.